

Zawiadomienie Komisji**FLEGT a kwestie celne – Wytyczne dotyczące wdrażania – Streszczenie ogólnodostępne**

(2014/C 389/02)

Spis treści

1. WPROWADZENIE	2
2. PRZYWÓZ DREWNA FLEGT – PODSTAWOWE ZASADY	3
3. ZALECENIA DOTYCZĄCE WSPÓŁPRACY MIĘDZY ORGANAMI	4
3.1. Pomoc techniczna dla urzędników i służb odpowiedzialnych za weryfikacje	6
3.2. Wymiana informacji między organami podczas kontroli	6
3.3. CITES a drewno FLEGT	7
3.4. Towary handlowe i niehandlowe	7
3.5. Kontrole w ramach uproszczonych procedur celnych	7
3.6. Obsługa zezwoleń w przypadku dostaw podzielonych	8
3.7. Państwo partnerskie wywozu	8
3.8. Weryfikacja zezwoleń FLEGT	8
3.9. Dysponowanie zatrzymanym drewnem	9
ZAŁĄCZNIK I – GLOSARIUSZ	10
ZAŁĄCZNIK II – RAMY PRAWNE	13
ZAŁĄCZNIK III – WYMIANA INFORMACJI	15

1. WPROWADZENIE

Nielegalny wyręb drewna jest problemem globalnym o poważnych negatywnych skutkach gospodarczych, środowiskowych i społecznych. W oparciu o plan działania Komitetu ds. Egzekwowania Prawa, Zarządzania i Handlu w Dziedzinie Leśnictwa (FLEGT) ⁽¹⁾ Unia Europejska (UE) przyjęła następnie prawodawstwo FLEGT ⁽²⁾ ustanawiające system zezwoleń FLEGT na przywóz drewna do UE. Te ramy prawne ustanawiają system kontroli w odniesieniu do niektórych produktów z drewna wywożonych z państw, które zawarły dobrowolne umowy o partnerstwie z UE. Produkty z drewna wywożone z tych państw muszą być objęte zezwoleniami FLEGT wydanymi przez państwa partnerskie, poświadczającymi legalne pochodzenie drewna (tj. że zostały wyprodukowane z krajowego drewna z legalnego wyrębu, lub z drewna z legalnego wyrębu w państwie trzecim i przywiezionego do państwa partnerskiego zgodnie z krajowymi przepisami w państwie wyrębu drewna). Aby zapewnić skuteczność systemu zezwoleń FLEGT, organy celne w państwach członkowskich mogą dopuścić do swobodnego obrotu produkty z drewna objęte tym systemem jedynie pod warunkiem przedłożenia zezwolenia FLEGT i uznania go przez właściwy organ w państwie członkowskim.

Głównym celem niniejszych wytycznych jest wsparcie organów celnych w skutecznym wykonywaniu ich zadań zgodnie z prawodawstwem FLEGT ⁽²⁾ ustanawiającym system zezwoleń FLEGT na przywóz drewna do UE oraz szczegółowe środki wykonawcze. W szczególności celem tych wytycznych jest zapewnienie wspólnego podejścia przy wykonywaniu tego prawodawstwa poprzez:

- stworzenie odpowiedniego, zalecanego i, w miarę możliwości, kompleksowego podejścia do wdrażania prawodawstwa FLEGT przez organy celne,
- sformułowanie zaleceń dotyczących ściślejszej współpracy między organami celnymi i właściwymi organami.

W związku z tym dokument zawiera następujące części:

- 1) wprowadzenie przedstawiające dokument;
- 2) część „Przywóz drewna FLEGT – podstawowe zasady”, w której opisano proces importu;

⁽¹⁾ Komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego dotyczący planu działania UE w dziedzinie leśnictwa.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2173/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia systemu zezwoleń na przywóz drewna do Wspólnoty Europejskiej FLEGT (Dz.U. L 347 z 30.12.2005, s. 1), oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 1024/2008 z dnia 17 października 2008 r. ustanawiające szczegółowe środki dla wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 2173/2005 (Dz.U. L 277 z 18.10.2008, s. 23).

- 3) część „Zalecenia dotyczące współpracy między organami”, w której zaproponowano uzgodnienia krajowe i przeprowadzono analizę konkretnych problemów wraz z podaniem przykładów;
- 4) załączniki I, II i III zawierające przydatną terminologię i odniesienia do przepisów prawnych.

Niniejsze wytyczne zostały opracowane w odpowiednim czasie, tzn. zanim zaczną być wykonywane pierwsze dobrowolne umowy o partnerstwie, tak aby od samego początku zapewnić organom celnym niezbędne wytyczne do wykonywania tych nowych zadań. Konieczne będzie dokonanie przeglądu tych wytycznych w oparciu o praktyczne doświadczenia i zmiany wprowadzone w ramach prawnych. Wytyczne te zostały opracowane we współpracy z ekspertami z organów celnych i właściwych organów państw członkowskich i nie należy ich uważać za obowiązkowe.

2. PRZYWÓZ DREWNA FLEGT – PODSTAWOWE ZASADY

System FLEGT jest oparty na dwustronnych (dobrowolnych) umowach handlowych między UE a państwami partnerskimi, w tym obejmuje niezbędne uzgodnienia w celu zapewnienia, że drewno eksportowane z państwa partnerskiego do UE pochodzi z legalnego wyrębu. Każda dostawa drewna będzie wymagała uzyskania zezwolenia FLEGT wydanego przez organ zezwalający w państwie partnerskim w celu poświadczenia jego legalnego pochodzenia. Przywóz do UE jest dozwolony wyłącznie z zezwoleniem FLEGT, a główne zadanie organów celnych UE polega na dopilnowaniu, czy przedstawiane są ważne zezwolenia FLEGT. Następnie, kiedy drewno znajdzie się już na rynku wewnętrznym, będzie korzystać z domniemania zgodności z rozporządzeniem UE w sprawie drewna ⁽¹⁾.

Zakres produktów jest różny w zależności od tego, co zostało uzgodnione w dobrowolnej umowie z państwem partnerskim. W załącznikach I, II i III do rozporządzenia w sprawie FLEGT wymieniono państwa i produkty, w odniesieniu do których przy przywozie wymagane jest posiadanie zezwolenia FLEGT. Towary o charakterze niehandlowym, produkty objęte dokumentami CITES ⁽²⁾ i drewno przewożone przez państwo partnerskie są zwolnione z obowiązku przedstawienia zezwolenia FLEGT.

Przy wprowadzaniu towarów na obszar celny Wspólnoty importer musi złożyć zgłoszenie celne i zgłaszający może wybrać jedną z różnych procedur celnych, których celem jest zaspokojenie szczególnych potrzeb gospodarczych. Zgodnie z prawodawstwem FLEGT przywóz definiuje się jako procedurę celną „dopuszczenia do swobodnego obrotu” i obejmuje to uiszczenie w odniesieniu do towarów należności celnych, w stosownych przypadkach podatku akcyzowego, i podatku VAT. Zgłaszający musi także przestrzegać szczególnych ograniczeń, które mogą mieć zastosowanie do zgłoszonych towarów, na przykład wymogu przedstawiania zezwolenia FLEGT na drewno lub produkty z drewna. Z chwilą naliczenia należności celnych i przedstawienia dowodu, że spełniono wszystkie pozostałe warunki przywozu tych towarów, organy celne zwalniają towary. Status tych towarów zmienia się z „towary niewspólnotowe” na „towary wspólnotowe” i mogą one zostać wprowadzone do obrotu na rynku wewnętrznym bez uszczerbku dla wszelkich innych mających zastosowanie aktów prawnych.

Zgłoszenie o dopuszczeniu do swobodnego obrotu niekoniecznie musi być złożone w urzędzie celnym, w którym drewno zostaje wprowadzone do UE. Dostępne są również procedury umożliwiające przechowywanie, przetwarzanie lub transport towarów pod dozorem celnym. W przypadku gdy towary są przewożone do innego miejsca w UE, nawet w innym państwie członkowskim, zgłoszenie celne o dopuszczeniu do swobodnego obrotu można złożyć organom celnym w miejscu przeznaczenia. Podczas odpraw celnych lub procedur poprzedzających dopuszczenie do swobodnego obrotu nie jest wymagane zezwolenie FLEGT.

W przypadku gdy drewno FLEGT jest zgłaszane do dopuszczenia do swobodnego obrotu, organy celne muszą upewnić się, że zezwolenie FLEGT zostało zatwierdzone ⁽³⁾ przez właściwy organ w tym samym państwie członkowskim. W przeciwnym razie organy celne nie zwalniają tego drewna. Procedury krajowe mogą określać, w jaki sposób odbywa się to w praktyce, natomiast prawodawstwo FLEGT przewiduje następujące podstawowe zasady:

- Unijne służby celne mogą zidentyfikować drewno FLEGT według kraju wysyłki i kodu systemu zharmonizowanego liczącego do 6 cyfr. Znajdzie to odzwierciedlenie w załącznikach I, II i III do rozporządzenia w sprawie FLEGT, odpowiednio uaktualnione, a następnie ujęte w bazie TARIC ⁽⁴⁾.
- Produkty ujęte w załącznikach A, B i C do rozporządzenia o handlu dziką fauną i florą ⁽⁵⁾ (CITES) są zwolnione z formalności FLEGT przy przywozie. Inne istotne wyjątki to towary niehandlowe i produkty przewiezione tranzytem przez państwo partnerskie pod dozorem celnym. Dobrowolne umowy o partnerstwie mogą obejmować załącznik IB zawierający wykaz produktów, które nie mogą być wywożone z państwa partnerskiego i z tego względu nie mogą być objęte zezwoleniem FLEGT.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 995/2010 z dnia 20 października 2010 r. ustanawiające obowiązki podmiotów wprowadzających do obrotu drewno i produkty z drewna (Dz.U. L 295 z 12.11.2010, s. 23).

⁽²⁾ Konwencja o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem.

⁽³⁾ W prawodawstwie FLEGT stosuje się określenie „uznać”; jednak w niniejszym dokumencie zastępuje się je określeniem „zatwierdzić”, aby lepiej opisać rolę właściwych organów podczas weryfikacji zezwoleń FLEGT.

⁽⁴⁾ Internetowa zintegrowana taryfa wspólnotowa na podstawie rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi (Dz.U. L 61 z 3.3.1997, s. 1).

- Zezwolenie FLEGT musi zostać przedstawione właściwemu organowi w tym samym państwie członkowskim, w którym złożone zostanie zgłoszenie celne o dopuszczeniu do swobodnego obrotu. Zezwolenie FLEGT może być przedstawione z wyprzedzeniem, ale nie później niż w momencie złożenia zgłoszenia celnego. Na późniejszym etapie właściwe organy powinny zostać poinformowane o zgłoszeniu celnym odpowiadającym odnośnemu zezwoleniu FLEGT.
- Właściwy organ sprawdza zezwolenie i informuje organy celne o swojej decyzji w sprawie zatwierdzenia zezwolenia.
- Do celów weryfikacji Komisja Europejska udostępni organom celnym i właściwym organom wzory i inne szczegółowe informacje na temat organów zezwalających.
- Możliwa jest dalsza weryfikacja zezwolenia i danej dostawy; organy celne i właściwe organy powinny ściśle współpracować i uzgodnić, które zadania będą wykonywać poszczególne służby.
- Właściwe organy mogą zażądać dodatkowych informacji od organu zezwalającego zgodnie z procedurami opisanymi w odnośnej dobrowolnej umowie o partnerstwie.
- Ze względu na charakter produktów z drewna, masa lub objętość przy przywozie mogą różnić się do 10 % od tych zadeklarowanych we wniosku o zezwolenie FLEGT.
- Koszty poniesione w czasie dokonywania weryfikacji ponosi importer, chyba że odnośne państwo członkowskie ustali inaczej.
- W polu 44 jednolitego dokumentu administracyjnego (SAD), w którym składa się zgłoszenie celne o dopuszczenie do swobodnego obrotu, należy odnieść się do zezwolenia FLEGT. Należy wybrać numer kodu świadectwa C690 dla zezwoleń FLEGT oraz zadeklarować numer zezwolenia obejmującego daną dostawę.
- Zezwolenia FLEGT mogą mieć formę papierową lub elektroniczną, a w razie konieczności organy mogą zażądać tłumaczenia, którego koszty pokrywa importer. Kiedy zezwolenia są na papierze, rozporządzenie wykonawcze w sprawie FLEGT przewiduje kopię zezwolenia dla organów celnych UE; kopia ta pełni funkcję dodatkowego instrumentu w celu ułatwienia wymiany informacji z organami lub między organami, lecz przedstawienie jej organom celnym nie jest obowiązkowe.
- Organ celny może zawiesić dopuszczenie do swobodnego obrotu w przypadku, gdy podejrzewają, że zezwolenie może być nieważne. Następnie właściwy organ postępuje zgodnie z przepisami krajowymi obowiązującymi w sytuacji, gdy zostało naruszone prawodawstwo FLEGT (oraz mające zastosowanie postanowienia dobrowolnej umowy o partnerstwie, co może wymagać niezwłocznego poinformowania państwa partnerskiego).
- W celu dopełnienia obowiązków sprawozdawczych należy prowadzić ewidencję zezwoleń FLEGT i związanych z nimi otrzymanych zgłoszeń celnych oraz odpowiednich danych dotyczących dostaw niespełniających wymogów. Komisja Europejska określa format sprawozdań rocznych.
- Właściwe organy udzielają wyznaczonemu niezależnemu audytorowi⁽¹⁾ dostępu do odpowiednich dokumentów i danych, w ramach właściwego prawa krajowego, aby umożliwić kontrolę krzyżową informacji od organu zezwalającego oraz dokonanie przeglądu unijnych procedur weryfikacji.

3. ZALECENIA DOTYCZĄCE WSPÓŁPRACY MIĘDZY ORGANAMI

W przypadkach, w których właściwymi organami nie są organy celne, współpraca i wymiana informacji między organami stanowi kluczowy element procesu wdrażania kontroli granicznych na podstawie prawodawstwa FLEGT.

Prawodawstwo to przewiduje różne sposoby współpracy: między innymi wymianę informacji na temat uznanych zezwoleń⁽²⁾, delegowanie odnośnych funkcji organom celnym⁽³⁾, koordynację procedur weryfikacji⁽⁴⁾ lub wymianę danych środkami elektronicznymi⁽⁵⁾.

W celu zapewnienia właściwego wdrażania i wspólnego podejścia, **zaleca się, by współpraca między organami celnymi i właściwymi organami** oraz – gdy są one zaangażowane – innymi organami posiadającymi kompetencje w powiązanych dziedzinach, **opierała się na formalnych uzgodnieniach krajowych.**

⁽¹⁾ Monitorowanie przez stronę trzecią zgodnie z art. 5 ust. 3 rozporządzenia w sprawie FLEGT.

⁽²⁾ Art. 6 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego w sprawie FLEGT, tj. rozporządzenia (WE) nr 1024/2008.

⁽³⁾ Art. 12 rozporządzenia wykonawczego w sprawie FLEGT, tj. rozporządzenia (WE) nr 1024/2008.

⁽⁴⁾ Art. 13 rozporządzenia wykonawczego w sprawie FLEGT, tj. rozporządzenia (WE) nr 1024/2008.

⁽⁵⁾ Art. 14 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego w sprawie FLEGT, tj. rozporządzenia (WE) nr 1024/2008.

W celu ustanowienia uzgodnień krajowych i opracowania procedur operacyjnych **należy podjąć idealnie następujące kroki:**

- ustanowienie umów między organami celnymi i właściwymi organami ⁽¹⁾ – na poziomie strategicznym, zarządczym i ekspertów operacyjnych,
- ustalenie odpowiedniego podejścia i oficjalnego wzoru, aby zapewnić, że umowy zostaną ustanowione we właściwy sposób,
- określenie elementów umów (krajowego zakresu kompetencji), na których oparta będzie dalsza wzajemna współpraca między organami celnymi a właściwymi organami. Wspomniany krajowy zakres kompetencji powinien być oparty na zaleceniach sformułowanych w niniejszych wytycznych, a także powinien uwzględniać przepisy szczegółowe określone w prawodawstwach krajowych lub strukturę administracyjną,
- wdrożenie umów poprzez ich przełożenie na praktyczne procedury operacyjne, przeprowadzane podczas procesu kontroli.

Zaleca się **uwzględnienie w krajowych umowach o współpracy następujących elementów.**

- **Wzmocniona współpraca**, w tym zakresie skutecznej i wydajnej współpracy długoterminowej:
 - regularne spotkania między organami celnymi i właściwymi organami na odpowiednim poziomie strategicznym, zarządczym i operacyjnym, przy uzgodnionym zakresie kompetencji,
 - wczesne przekazywanie informacji między organami celnymi i właściwymi organami w sprawie przyszłej polityki i wniosków ustawodawczych mających wpływ na oba organy,
 - system współpracy w formie szybkiego reagowania w celu ustalenia odpowiedniego postępowania w przypadku nowych sytuacji, nowych rodzajów naruszeń lub przedsiębiorców wysokiego ryzyka,
 - środki pomocy technicznej dla urzędników i służb odpowiedzialnych za weryfikację.
- **Podział zadań:** uzgodnione role, zadania i obowiązki w zakresie kontroli, które powinny przeprowadzać organy celne lub właściwe organy, z uwzględnieniem struktur krajowych i sytuacji lokalnej. Należy uzgodnić co najmniej następujące zadania:
 - dodatkowe weryfikacje zezwolenia,
 - dodatkowe weryfikacje dostawy,
 - przechowywanie i gromadzenie danych w związku z obowiązkami dotyczącymi ewidencji ⁽²⁾ i sprawozdawczości ⁽³⁾.
- **Wymiana informacji między organami:**
 - wykaz punktów kontaktowych obu organów – organów celnych i właściwych organów – z uwzględnieniem klauzuli przeglądowej w celu zapewnienia regularnej aktualizacji danych,
 - środki i procedury wymiany informacji między organami celnymi a właściwymi organami dotyczących uznania zezwolenia, procesu kontroli i wyników dalszych weryfikacji,
 - warunki wymiany danych wywiadowczych dotyczących zarządzania ryzykiem, w tym dotyczące dwukierunkowych informacji zwrotnych i wiarygodnej sieci danych wywiadowczych,
 - jasne przepisy określające, jakie informacje (w tym dane nominalne) mogą być wymieniane między organami celnymi a właściwymi organami i na jakich warunkach.
- **Wdrażanie i egzekwowanie:**
 - wspólne opracowanie i rozpowszechnianie **procedur operacyjnych** wraz z jasnymi instrukcjami dla urzędników, w szczególności w zakresie działań kontrolnych i weryfikacyjnych,
 - wspólne uzgodnienia dotyczące interpretacji lub wdrażania w przypadkach szczególnych, takich jak dostawy FLEGT, które są jednocześnie objęte dokumentami CITES, które są przywożone w ramach procedur uproszczonych, które zostały podzielone na kilka zgłoszeń celnych, które mają państwo pochodzenia inne niż państwo wywozu, które są towarami niehandlowymi, lub które wykazują rozbieżności z zezwoleniem (zob. dalsze wyjaśnienia poniżej),

⁽¹⁾ Wykaz właściwych organów: <http://ec.europa.eu/environment/forests/pdf/LIST%20of%20CAs.pdf>

⁽²⁾ Art. 5 ust. 1 rozporządzenia w sprawie FLEGT, tj. rozporządzenia (WE) nr 2173/2005.

⁽³⁾ Art. 8 ust. 1 rozporządzenia w sprawie FLEGT, tj. rozporządzenia (WE) nr 2173/2005.

- wspólne instrukcje i informacje dla przedsiębiorców i zgłaszających,
- wzajemne szkolenie właściwych urzędników i wspólne sesje szkoleniowe,
- okresowa wymiana danych dotyczących przywozu w celu wykrycia rozbieżności,
- projekty w zakresie egzekwowania przepisów lub wspólne operacje, na podstawie uzgodnionego zakresu kompetencji,
- przejrzyste procedury dotyczące dysponowania zatrzymanymi towarami, w tym obsługi kosztów wynikających z ich składowania,
- uzgodnienia dotyczące rozpatrywania zezwoleń papierowych oraz zapobiegania ponownemu nielegalnemu wykorzystaniu zezwolenia.

W odniesieniu do słów, które zostały podkreślone w tekście powyżej, na kolejnych stronach znajdują się dalsze zalecenia i przykłady.

3.1. Pomoc techniczna dla urzędników i służb odpowiedzialnych za weryfikacje

Jeśli obowiązkiem organów celnych jest weryfikacja dostawy, zaleca się, by uzgodnienia krajowe obejmowały warunki zapewnienia przez właściwe organy pomocy technicznej na różnych szczeblach:

- szkoleń i doradztwa w aspektach technicznych (np. pomiarów i określania gatunków),
- wkładu technicznego w opracowanie procedur operacyjnych dotyczących inspekcji (instrukcje, listy kontrolne, formularze, tabele korelacji itp.),
- pomocy technicznej w trakcie kontroli na miejscu,
- usług laboratoryjnych, jeśli są dostępne, lub informacji na temat rzetelnych usług,
- zapewnienia łączności ze służbami pomocy technicznej z państwa partnerskiego.

Wskazane jest uwzględnienie wymiany informacji, szkoleń i zasobów między organami w państwie członkowskim lub w różnych państwach członkowskich, wraz z udostępnieniem wiedzy specjalistycznej i usług laboratoryjnych. Zaleca się zaangażowanie w ten proces państw partnerskich, tak aby zapewniały one informacje na temat swoich produktów, wiedzę specjalistyczną i próbki drewna do analizy laboratoryjnej.

3.2. Wymiana informacji między organami podczas kontroli

Konieczne jest ustanowienie przez państwa członkowskie odpowiednich kanałów wymiany informacji między właściwymi organami i organami celnymi. Uzgodnienia te powinny zapewnić bezzwłoczne informowanie organów celnych o zatwierdzeniu zezwolenia FLEGT przez właściwy organ, a także wymianę innych informacji dotyczących procesu kontroli. Zaleca się, by władze krajowe wprowadziły narzędzia i procedury wymiany informacji odpowiednie dla ich struktury krajowej, oraz aby przewidziały co najmniej następujące kwestie:

- w możliwie najszybszym rozsądnym terminie po zatwierdzeniu zezwolenia FLEGT przez właściwy organ odnośne informacje muszą być udostępnione organom celnym,
- informacje te mogą być uzupełnione dodatkowymi elementami zgodnie z podziałem zadań uzgodnionym na szczeblu krajowym, takimi jak wnioski w sprawie przeprowadzenia dalszych weryfikacji zezwolenia lub dostawy, szczegółowe informacje, którym powinny przyjrzeć się służby celne lub odpowiednie informacje dla danego profilu ryzyka,
- decyzja negatywna również mogłaby być udostępniana organom celnym, w związku z czym system wymiany informacji mógłby obejmować przypadki, w których właściwe organy nie uznają zezwolenia FLEGT,
- w trakcie kontroli celnej organy celne mogą potrzebować poinformować właściwy organ lub skonsultować się z nim, jeśli podejrzewają, że zezwolenie FLEGT jest nieważne lub nie odpowiada dostawie,
- w celu dopełnienia obowiązków sprawozdawczych należy udostępniać ewidencję zgłoszeń celnych dotyczących drewna FLEGT i odnośnych danych na temat dostaw niezgodnych z przepisami,
- kanały komunikacji powinny być rzetelne i zabezpieczone,
- w przypadku gdy przekazywane informacje oparte są na zezwoleniach w formie papierowej, włącznie z ewentualnym wykorzystaniem kopii na papierze dla organów celnych, należy przewidzieć jasne procedury zapobiegające ponownemu nielegalnemu wykorzystaniu zezwoleń FLEGT.

3.3. CITES a drewno FLEGT

W rozporządzeniu w sprawie FLEGT i w istniejących dobrowolnych umowach o partnerstwie postanowiono, że produkty z drewna podlegające rozporządzeniu w sprawie handlu dziką fauną i florą (załączniki A, B i C) nie będą podlegać na granicy UE procedurze określonej dla produktów objętych zezwoleniami FLEGT. Jednak systemy zapewnienia legalności FLEGT określone w istniejących dobrowolnych umowach o partnerstwie stosuje się w tym umowach również w odniesieniu do gatunków CITES, a zatem w praktyce mogą wystąpić przypadki, gdy niektóre dostawy drewna CITES będą posiadać zarówno zezwolenie na przywóz CITES (załączniki A i B), jak i powiadomienie o przywozie CITES (załącznik C) i zezwolenie FLEGT.

Zaleca się informowanie właściwych organów o przypadkach, gdy zezwolenie FLEGT jest zgłaszane dla drewna CITES. Organy celne mogą również zgłaszać właściwym organom nieprawidłowości dotyczące wymogów CITES dla drewna z państw partnerskich, aby ułatwić przegląd przepisów dotyczących CITES, jak wskazano w art. 4 ust. 3 rozporządzenia w sprawie FLEGT.

Jeśli zezwolenie FLEGT jest dostępne dla organów celnych lub właściwych organów, nieprawidłowości w zezwoleniu FLEGT powinny prowadzić do dalszych weryfikacji pod względem zgodności z przepisami CITES.

3.4. Towary handlowe i niehandlowe

Towary o charakterze niehandlowym są wyłączone z kontroli FLEGT przy przywozie. Rozróżnienie między towarami handlowymi i niehandlowymi zyskuje na znaczeniu w kontekście rosnącej mobilności osób i towarów na wszystkich szczeblach. Podróźni, przedstawiciele wolnych zawodów świadczący usługi, osoby zmieniające miejsce stałego pobytu czy też konsumenci dokonujący zakupu na odległość, która wiąże się z bezpośrednią dostawą za pośrednictwem usług pocztowych i kurierskich, wszystko to są przykłady sytuacji, w których organy celne mogą mieć do czynienia z produktami z drewna pochodzącymi z państw, z którymi zawarto dobrowolne umowy o partnerstwie.

Rozporządzenie w sprawie FLEGT odwołuje się do definicji towaru pozbawionego charakteru handlowego określonej w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2454/93⁽¹⁾. W związku z tym towarami niehandlowymi w kontekście FLEGT są produkty z drewna spełniające następujące warunki:

- ich wprowadzenie w celu **dopuszczenia do swobodnego obrotu** ma charakter **okazjonalny**,
- **oraz:**
 - ich **charakter i ilość** wskazują, że są przeznaczone do użytku **prywatnego, osobistego lub rodzinnego** ich odbiorców lub osób je przewożących,
 - **lub** są one wyraźnie przeznaczone na **upominki**.

Zaleca się, aby organy celne informowały właściwe organy w państwie członkowskim o kryteriach stosowanych przy ocenie handlowego lub niehandlowego charakteru dostaw drewna, a także informowały o tym przedsiębiorców i inne zainteresowane strony w granicach swoich środków i kompetencji.

Dobrowolne umowy o partnerstwie mogą ponadto obejmować materiały opakowaniowe sklasyfikowane w Nomenklaturze scalonej pod pozycją 4415. Jeśli jednak materiały opakowaniowe są wykorzystywane wyłącznie w celu wsparcia, ochrony lub transportu innych towarów, nie powinny one podlegać kontroli FLEGT przy przywozie. Wykładnia ta nie wynika z definicji towarów o charakterze niehandlowym, ale z przepisów w sprawie odnośnych dobrowolnych umów o partnerstwie. Te dobrowolne umowy o partnerstwie zawierają ponadto odesłanie do kodów towarów Międzynarodowej konwencji w sprawie zharmonizowanego systemu oznaczania i kodowania towarów i należy je interpretować łącznie z regułą 5 lit. a) i b) interpretacji systemu zharmonizowanego, dotyczącą materiałów opakowaniowych⁽²⁾.

3.5. Kontrole w ramach uproszczonych procedur celnych

Przedsiębiorcy, który zwróci się o to i który spełnia określone warunki i kryteria, organy celne mogą przyznać pozwolenie na zastosowanie procedur uproszczonych. Taki przedsiębiorca może korzystać z uproszczonych formalności dotyczących jego zgłoszeń celnych i odpraw celnych, gdy przywozi on towary do UE lub wywozi je z UE. Stosowanie procedur uproszczonych w stosunku do przywozu drewna FLEGT nie powinno negatywnie wpływać na skuteczność egzekwowania prawodawstwa FLEGT. W przypadku pozwoleń na zastosowanie procedur uproszczonych dla podmiotów handlujących drewnem należy uwzględnić następujące zalecenia.

- Kiedy organy celne otrzymują wniosek o zastosowanie procedury uproszczonej, która może obejmować drewno FLEGT, właściwy organ może przedstawić swoją opinię przed udzieleniem pozwolenia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1).

⁽²⁾ Zob. również odpowiednią ogólną regułą 5 lit. a) i b) interpretacji Nomenklatury scalonej, rozporządzenie (EWG) nr 2658/87 (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1), dotyczącą materiałów opakowaniowych, która transponuje tę samą wykładnię z systemu zharmonizowanego.

- Zezwolenie takie powinno przewidywać warunki zapewniające ścisłe przestrzeganie przepisów FLEGT oraz możliwość przeprowadzenia niezbędnych kontroli, poprzez uwzględnienie jasnych warunków dotyczących następujących aspektów:
 - zanim drewno FLEGT objęte zakresem rozporządzenia w sprawie FLEGT będzie mogło być dopuszczone do swobodnego obrotu, zezwolenie FLEGT musi zostać zatwierdzone przez właściwy organ,
 - organy celne muszą mieć możliwość przeprowadzenia kontroli przed zwolnieniem drewna,
 - zwolnienie drewna FLEGT przed zatwierdzeniem zezwolenia FLEGT przez właściwy organ stanowi naruszenie prawodawstwa FLEGT. Przypadek taki należy zgłosić właściwemu organowi i powinny zostać podjęte odpowiednie działania zgodnie z prawem krajowym. Pozwolenie na zastosowanie procedury uproszczonej powinno być poddawane przeglądowi w celu sprawdzenia, czy w dalszym ciągu spełnione są warunki pozwalające na utrzymanie ważności pozwolenia.
- Istniejące pozwolenia należy poddać przeglądowi i w stosownych przypadkach dostosować do powyższych zaleceń.

3.6. Obsługa zezwoleń w przypadku dostaw podzielonych

Zgodnie z definicją „dostawy” w rozporządzeniu wykonawczym w sprawie FLEGT, jedno zezwolenie FLEGT nie może być zgłoszone do więcej niż jednego urzędu celnego w UE. Ponadto w celu prawidłowej odprawy celnej zaleca się, by jedno zezwolenie FLEGT nie było związane z więcej niż jednym zgłoszeniem celnym.

W celu uniknięcia rozdzielenia towarów objętych jednym zezwoleniem FLEGT na więcej niż jedno zgłoszenie celne lub więcej niż jeden urząd celny w UE, wydanie zezwolenia FLEGT powinno być powiązane z ilością produktów z drewna wysłanych w tym samym czasie i zgłoszonych w celu dopuszczenia do swobodnego obrotu w tym samym czasie w jednym urzędzie celnym, w stopniu, w jakim można to rozsądnie przewidzieć w momencie wydania zezwolenia. Zaleca się, aby organy celne i właściwe organy rozpowszechniały informacje na ten temat wśród przedsiębiorców i innych zainteresowanych stron w granicach swoich środków i kompetencji.

W przypadku gdy dojdzie do rozdzielenia dostawy objętej jednym zezwoleniem FLEGT, organy celne powinny powiadomić właściwy organ o rozbieżności między towarami przedstawionymi organom celnym a zezwoleniem FLEGT. Organy celne nie powinny zwolnić towarów, o ile właściwy organ nie potwierdzi, że przedstawiono ważne zezwolenie FLEGT (ewentualnie skorygowany duplikat) w odniesieniu do zgłoszonych towarów. Wymagana jest ścisła współpraca między organami oraz jasne procedury.

3.7. Państwo partnerskie wywozu

Wywóz zdefiniowano w prawodawstwie FLEGT jako fizyczne opuszczenie przez produkty z drewna terytorium państwa partnerskiego w celu przywiezienia ich do Unii; w związku z tym państwo partnerskie wywozu jest wskazane w zgłoszeniu celnym jako państwo wysyłki (pole 15 dokumentu SAD).

Taka definicja wywozu oznaczałaby również, że produkty przewożone tranzytem przez terytorium państwa partnerskiego wymagałyby uzyskania zezwolenia FLEGT z tego państwa w celu dopuszczenia ich do swobodnego obrotu w UE. W praktyce nie jest jednak możliwe odpowiednie zapewnienie legalności dostawy, która jest przewożona tranzytem. W związku z tym dobrowolne umowy o partnerstwie wyłączają z systemu zezwoleń produkty z drewna przewożone tranzytem przez terytorium tych państw. W tym kontekście dobrowolne umowy o partnerstwie definiują produkty z drewna przewożone tranzytem jako produkty pochodzące z innego państwa trzeciego przewożone tranzytem przez państwo partnerskie pod dozorem celnym i opuszczające je w ten sam sposób, przy jednoczesnym zachowaniu ich państwa pochodzenia.

Chociaż wyłączenie produktów z drewna przewożonych tranzytem przez państwa partnerskie nie jest przewidziane w rozporządzeniu w sprawie FLEGT, z celu i struktury dobrowolnych umów o partnerstwie można wywnioskować, że określone powyżej przypadki tranzytu są wyłączone z obowiązku przedstawienia zezwolenia FLEGT w celu dopuszczenia do swobodnego obrotu w UE. Tranzyt przez państwo partnerskie musi być udowodniony organom celnym w UE poprzez przedstawienie ważnych dokumentów dowodowych. Komisja Europejska przedłoży organom celnym i właściwym organom wzory i inne szczegóły dokumentacji celnej państw partnerskich, potwierdzającej, że towary przewieziono tranzytem przez ich terytorium pod ich dozorem celnym. Zaleca się, aby organy celne w państwach członkowskich ustanowiły jasne procedury rozpatrywania tego zwolnienia i rozpowszechniały informacje na ten temat wśród przedsiębiorców i innych zainteresowanych stron w granicach swoich środków i kompetencji.

3.8. Weryfikacja zezwoleń FLEGT

Ustalenie ważności zezwolenia FLEGT leży w gestii właściwego organu, a organom celnym można powierzyć lub oddelegować obowiązki dotyczące weryfikacji zgodnie z uzgodnieniami i procedurami krajowymi. Ważność zezwolenia ustala się na podstawie trzech głównych aspektów:

- jego autentyczności, co oznacza, że zostało ono wydane i zatwierdzone przez organ zezwalający,
- jego okresu ważności, co oznacza, że zostało ono przedłożone właściwemu organowi przed terminem wygaśnięcia,

- jego zgodności z dostawą, co oznacza, że informacje zawarte w zezwoleniu są zgodne z innymi dokumentami towarzyszącymi oraz z samą dostawą. W tym zakresie organy celne mogą zapewnić lepsze wsparcie w procesie weryfikacji.

Zaleca się, aby organy ustanowiły jasne procedury i kryteria weryfikacji zgodności zezwolenia z dostawą poprzez ustalenie, które elementy zezwolenia FLEGT są porównywalne z danymi zawartymi w zgłoszeniu celnym lub w innych odnośnych dokumentach. Zaleca się również informowanie przedsiębiorców i innych zainteresowanych stron o tych kryteriach, aby ułatwić ich przestrzeganie.

3.9. Dysponowanie zatrzymanym drewnem

Zgodnie z prawodawstwem FLEGT organy celne mogą zawiesić dopuszczenie do obrotu produktów z drewna lub zatrzymać te produkty w przypadku uzasadnionego podejrzenia, że zezwolenie może być nieważne. W przypadku ustalenia przez właściwe organy, że ma to miejsce, postępują one zgodnie z obowiązującym prawem krajowym.

W przypadku niezgodności organy powinny przestrzegać obowiązujących przepisów i procedur, w tym prawa celnego, gdyż towary mają status niewspólnotowy. Zaleca się jednak, aby w odniesieniu do aspektów, które nie zostały szczegółowo opisane w obowiązujących przepisach lub istniejących procedurach, uzgodnienia krajowe zawierały jasne postanowienia dotyczące działań następczych po wystąpieniu naruszenia, w szczególności w zakresie dysponowania towarami.

ZAŁĄCZNIK I

GLOSARIUSZ

CITES

Konwencja o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem, wdrażana w Unii rozporządzeniem Rady (WE) nr 338/97 (Dz.U. L 61 z 3.3.1997) (z późniejszymi zmianami) w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi – tzw. regulacji handlu dzikimi zwierzętami i roślinami.

Dobrowolna umowa o partnerstwie

Art. 2 pkt 3 rozporządzenia (WE) nr 2173/2005

Oznacza prawnie wiążący traktat o handlu między UE a państwem partnerskim, w którym Unia i państwo partnerskie zobowiązują się do współpracy na rzecz wspierania planu działań FLEGT oraz wdrożenia systemu zezwoleń FLEGT.

Dopuszczenie do swobodnego obrotu

Art. 79 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92

Procedura celna, która nadaje towarom niewspółnotowym status celny towarów wspólnotowych i umożliwia ich dopuszczenie do obrotu na jednolitym rynku. Wymaga ona zastosowania środków polityki handlowej, spełnienia pozostałych formalności wymaganych przy przywozie towarów, jak również naliczenia wszelkich należnych opłat celnych.

Dostawa

Art. 2 pkt 1 rozporządzenia (WE) nr 1024/2008

Dana ilość produktów z drewna, określonych w załącznikach II i III do rozporządzenia (WE) nr 2173/2005, objętych zezwoleniem FLEGT, która jest wysyłana z państwa partnerskiego przez wysyłającego lub nadawcę i która jest zgłaszana do dopuszczenia do swobodnego obrotu w urzędzie celnym w UE.

Dostawa FLEGT – drewno FLEGT

Zob. definicje haseł „transport” i „produkty z drewna”.

FLEGT (ang. Forest Law Enforcement, Governance and Trade) – system zezwoleń dotyczący egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa

Rozporządzenie (WE) nr 2173/2005

System zezwoleń FLEGT oznacza wydawanie zezwoleń dla legalnie wyprodukowanego drewna lub produktów z drewna objętych dobrowolną umową partnerską na wywóz do Unii z państw partnerskich i jej wdrażanie w UE.

Kontrole celne

Art. 4 ust. 14 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92

Szczególne czynności wykonywane przez organy celne w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego oraz innych przepisów regulujących wprowadzenie na rynek unijny, takich jak prawodawstwo FLEGT.

Legalnie produkowane drewno

Art. 2 pkt 10 rozporządzenia (WE) nr 2173/2005

Produkty z drewna wyprodukowane z krajowego drewna, którego wyrąb był legalny, lub z drewna pochodzącego z legalnego wyrąbu w państwie trzecim i przywiezionego do państwa partnerskiego zgodnie z przepisami krajowymi określonymi przez to państwo partnerskie, zgodnie z postanowieniami odnośnej umowy o partnerstwie.

Obszar celny

Art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92

Obszar celny obejmuje terytoria wymienione w art. 3 Wspólnotowego Kodeksu Celnego, zmienionym art. 286 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 (Dz.U. L 269 z 10.10.2013).

Organ(-y) zezwalający(-e)

Art. 2 pkt 7 rozporządzenia (WE) nr 2173/2005

Organ lub organy wyznaczone przez państwa członkowskie do wydawania i zatwierdzania zezwoleń FLEGT.

Państwo partnerskie

Art. 2 pkt 2 rozporządzenia (WE) nr 2173/2005

Oznacza każde państwo będące stroną dobrowolnej umowy o partnerstwie.

Państwo pochodzenia

Art. 22–27 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92

Państwo pochodzenia jest zdefiniowane w tytule II Wspólnotowego Kodeksu Celnego (art. 22–27) i należy je wpisać w polu 34 jednolitego dokumentu administracyjnego (SAD), w którym dokonuje się zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu.

Państwo wysyłkiZałącznik 37 do rozporządzenia (EWG) nr 2454/93
Art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1917/2000

Państwo wysyłki powiązane z definicją państwa dostawy. Oba pojęcia oznaczają państwo, z którego towary zostały pierwotnie wysłane do państwa członkowskiego przywozu; należy je wpisać w polu 15 jednolitego dokumentu administracyjnego (SAD), w którym dokonuje się zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu.

Procedura uproszczonaArt. 76 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92
Art. 253 ust. 1–3 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93

Procedura w miejscu i procedura zgłoszenia uproszczonego zgodnie z poniższymi definicjami.

Procedura zgłoszenia uproszczonego: Organy celne mogą zezwolić danej osobie na objęcie jej towarów procedurą celną na podstawie zgłoszenia uproszczonego, które może umożliwiać pominięcie niektórych szczegółowych informacji i dokumentów towarzyszących wymaganych w przypadku standardowego zgłoszenia celnego.

Procedura w miejscu: procedura, która umożliwia objęcie towarów tą procedurą celną w pomieszczeniach zainteresowanej osoby lub w innych miejscach wyznaczonych lub zatwierdzonych przez organy celne. Procedura ta jest opisana w art. 253 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 i upoważnia ona przedsiębiorców upoważnionych do tego celu do niepowiadamiania organów celnych o przybyciu towarów.

Produkty z drewna

Art. 2 pkt 9 rozporządzenia (WE) nr 2173/2005

Produkty wymienione w załącznikach II i III, do których zastosowanie ma system zezwoleń FLEGT i które w przypadku przywozu do Wspólnoty nie mogą być zakwalifikowane jako „towary pozbawione charakteru handlowego” zgodnie z definicją zawartą w art. 1 pkt 6 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny.

Przedsiębiorca

Art. 5 pkt 5 rozporządzenia (UE) nr 952/2013

Osoba fizyczna lub prawna, która w ramach swojej działalności gospodarczej zajmuje się działaniami regulowanymi przepisami prawa celnego. W przypadku gdy osoba ta prowadzi działalność w zakresie leśnictwa, przetwórstwa drzewnego lub handlu produktami z drewna, określa się ją jako „przedsiębiorcę drzewnego” (zob. hasło „przedsiębiorca drzewny”).

Przedsiębiorca drzewnyArt. 2 pkt 6 rozporządzenia (WE) nr 2173/2005
Art. 5 pkt 5 rozporządzenia (UE) nr 952/2013

Osoba fizyczna lub prawna prowadząca działalność w zakresie leśnictwa, przetwórstwa drzewnego lub handlu produktami z drewna, która w ramach swojej działalności gospodarczej zajmuje się działaniami regulowanymi przepisami prawa celnego.

Przywóz

Art. 2 pkt 11 rozporządzenia (WE) nr 2173/2005

Dopuszczenie produktów z drewna do swobodnego obrotu w rozumieniu art. 79 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny.

Uzgodnienia krajowe

Ogółem wszystkie formalne ustalenia w danym państwie członkowskim między organami celnymi i właściwymi organami, w tym między innymi protokoły ustaleń, ustalenia praktyczne, procedury, plany działania itp.

Właściwy(-e) organ(-y)

Art. 2 pkt 8 rozporządzenia (WE) nr 2173/2005

Organ lub organy wyznaczone przez państwa członkowskie do przyjmowania, uznawania i weryfikacji zezwoleń FLEGT. Organy celne mogą być wyznaczone jako właściwy organ lub można im delegować zadania.

Wykaz właściwych organów:

<http://ec.europa.eu/environment/forests/pdf/LIST%20of%20CAs.pdf>

Wywóz

Art. 2 pkt 13 rozporządzenia (WE) nr 2173/2005

Produkty z drewna fizycznie opuszczają terytorium państwa partnerskiego lub zostają z niego wywiezione celem przywiezienia ich do Unii.

Zezwolenie FLEGT

Art. 2 pkt 5 rozporządzenia (WE) nr 2173/2005

Oznacza dokument związany z dostawą, w standardowym formacie, który musi być zabezpieczony przed sfałszowaniem, wprowadzaniem nieuprawnionych zmian i zapewniać możliwość weryfikacji, i który uznaje dostawę za zgodną z wymogami systemu zezwoleń FLEGT, prawidłowo wydany i zatwierdzony przez organ zezwalający państwa partnerskiego. System wydawania, ewidencji i przekazywania informacji o zezwoleniach może mieć formę papierową lub elektroniczną, w zależności od potrzeb.

Rozporządzenie w sprawie FLEGT przewiduje zezwolenia FLEGT odnoszące się do uczestnika rynku, ale w momencie publikowania tych wytycznych wszystkie dobrowolne umowy o partnerstwie (ratyfikowane, podpisane lub aktualnie negocjowane) uwzględniają jedynie zezwolenia odnoszące się do dostawy.

Zwolnienie towarów

Art. 4 pkt 20 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92

Działanie, poprzez które właściwe organy dopuszczają towary do celów przewidzianych w procedurze celnej, jaką zostały objęte.

ZAŁĄCZNIK II

RAMY PRAWNE

Akt prawny	Odniesienie	Hiperłącze
Rozporządzenie w sprawie FLEGT	Rozporządzenie Rady (WE) nr 2173/2005	http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32005R2173:PL:NOT
Rozporządzenie wykonawcze w sprawie FLEGT	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1024/2008	http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32008R1024:PL:NOT
Plan działań FLEGT	COM(2006) 302 final.	http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:52006DC0302:PL:NOT
Rozporządzenie w sprawie drewna	Rozporządzenie (UE) nr 995/2010	http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32010R0995:PL:NOT
Rozporządzenie delegowane w sprawie drewna	Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 363/2012	http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32012R0363:PL:NOT
Rozporządzenie wykonawcze w sprawie drewna	Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 607/2012	http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32012R0607:PL:NOT
Konwencja CITES (przyłączenie UE)	Dz.U. L 384 z 31.12.1982, s. 7–54	http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:21973A0303(01):PL:NOT
Rozporządzenie w sprawie handlu dziką fauną i florą	Rozporządzenie Rady (WE) nr 338/1997	http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:31997R0338(03):PL:NOT
Rozporządzenie wykonawcze w sprawie handlu dziką fauną i florą	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 865/2006	http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32006R0865:PL:NOT
Rozporządzenie w sprawie zezwolenia na handel dziką fauną i florą	Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 792/2012	http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32012R0792:PL:NOT
Dobrowolna umowa o partnerstwie z Republiką Kamerunu	Dz.U. L 92 z 6.4.2011, s. 4–125	http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:22011A0406(02):PL:NOT
Dobrowolna umowa o partnerstwie z Republiką Ghany	Dz.U. L 70 z 19.3.2010, s. 3–75	http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:22010A0319(01):PL:NOT
Dobrowolna umowa o partnerstwie z Liberią	Dz.U. L 191 z 19.7.2012, s. 3–90	http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:22012A0719(01):PL:NOT
Dobrowolna umowa o partnerstwie z Indonezją	Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 252–335	http://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=uriserv:OJ.L_2014.150.01.0252.01.ENG
Dobrowolna umowa o partnerstwie z Republiką Środkowoafrykańską	Dz.U. L 191 z 19.7.2012, s. 103–256	http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:22012A0719(02):PL:NOT

Akt prawny	Odniesienie	Hiperłącze
Dobrowolna umowa o partnerstwie z Republiką Konga	Dz.U. L 92 z 6.4.2011, s. 127–238	http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:22011A0406(03):PL:NOT
Wspólnotowy Kodeks Celny	Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92	http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:31992R2913:PL:NOT
Przepisy wykonawcze do kodeksu celnego	Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93	http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:31993R2454:PL:NOT

ZAŁĄCZNIK III

WYMIANA INFORMACJI

Poniższa tabela zawiera odniesienia do przepisów dotyczących przekazywania informacji, o których mowa w rozporządzeniu w sprawie FLEGT (rozporządzeniu Rady (WE) nr 2173/2005) oraz rozporządzeniu wykonawczym do niego (rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1024/2008) w odniesieniu do ogółu społeczeństwa lub przedsiębiorców.

Lp.	Źródło	Odbiorca	Przekazywane informacje	Odniesienie do przepisów
1	Komisja Europejska	Ogół społeczeństwa	Roczne sprawozdanie podsumowujące na podstawie sprawozdań państw członkowskich	Art. 8 ust. 3 rozporządzenia FLEGT
2	Komisja Europejska	Ogół społeczeństwa	Zmiana załącznika I do rozporządzenia FLEGT	Art. 10 ust. 1 rozporządzenia FLEGT
3	Komisja Europejska	Ogół społeczeństwa	Zmiana załącznika II do rozporządzenia FLEGT	Art. 10 ust. 2 rozporządzenia FLEGT
4	Komisja Europejska	Ogół społeczeństwa	Zmiana załącznika III do rozporządzenia FLEGT	Art. 10 ust. 3 rozporządzenia FLEGT
5	Właściwe organy	Przedsiębiorca	Dalsza weryfikacja dostawy	Art. 5 ust. 4 rozporządzenia FLEGT
6	Przedsiębiorcy	Właściwe organy/organy celne	Przedłożenie oryginału zezwolenia FLEGT i zgłoszenia celnego o dopuszczenie towarów do swobodnego obrotu	Art. 5 ust. 1 rozporządzenia FLEGT
7	Przedsiębiorcy	Właściwe organy/organy celne	Tłumaczenie zezwolenia na język urzędowy danego państwa członkowskiego	Art. 5 rozporządzenia wykonawczego FLEGT
8	Przedsiębiorcy	Właściwe organy	Przedłożenie zezwolenia FLEGT	Art. 6 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego FLEGT
9	Przedsiębiorcy	Organy celne	Przedłożenie zgłoszenia celnego, pole 44 dokumentu SAD: numer zezwolenia	Art. 11 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego FLEGT